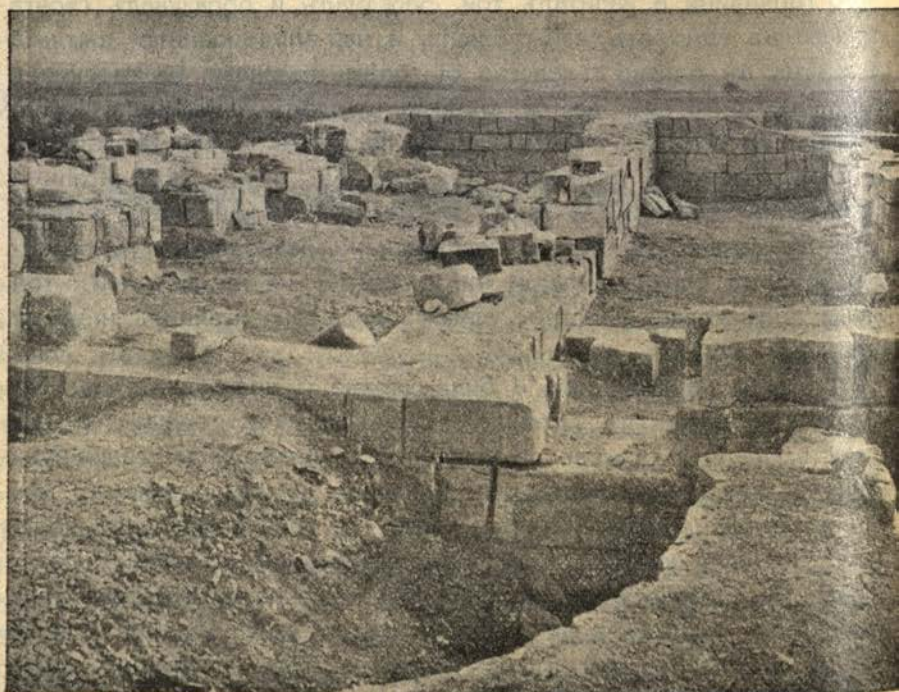

ваната съ огънь и мечъ свобода не е незаслуженъ даръ, чие не сме новаци на историческата сцена, а старъ народъ, въ миналото на който блещукать много свѣтли точки.

Развалинитѣ на Плиска—Срѣдната часть на тронния палатъ.

Но тукъ, именно, българскиятъ историкъ навлѣзе въ мрач-на пустиня. Докато повечето европейски народи иматъ свои библиотеки отъ стари книжа и ржкописи, отъ които черпять сведения за своята история, нашиятъ историкъ се намѣри предъ нѣми пепелища и развалини, обитавани само отъ плахи гущери и люти змии. И затова, подобно на Паисия, той се обърна пакъ къмъ чужди източници, главно къмъ книгитѣ на нашитѣ съседи, писани въ старо време.

И наистина, въ тѣзи стари книги се срѣща тукъ-таме по нѣкоя бележка, но нашитѣ съседи сж отбелязвали само ония събития въ България, които сж ги интересували най-много и отъ които сж могли да извлѣкатъ полза за своята държава. Така